

κοῦ ἄρθρου (έννοουμένου ἐνθα δεῖ τοῦ θηλυκοῦ ἢ τοῦ οὐδετέρου) καὶ τῆς συστοίχου γενικῆς, ως ἐν λ. Τρύβηνι.

IΣΤ'. Τὰ μετοχικὰ ἐπίθετα ἐξηγήθησαν ἐν πολλοῖς διέπιθέτων καὶ διὰ μετοχῶν.

ΙΖ'. Αἱ καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν, ὅσαι καὶ διὰ διπλοῦ ήν γράφονται, ἐσημειώθησαν ἐν παρενθέσει, ως ἐν λ. Ελαχένι.

ΙΗ'. Ἐν τοῖς αὐξανομένοις ρήμασι, μετὰ τὸ πρῶτον καὶ τὴν καταλήξιν τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος, τίθεται ἐν παρενθέσει ἢ πρόθεσις, δι᾽ ἣς αὐξάνων ὁ ἐνεστῶτας ἀποτελεῖ τὸν μέλλοντα· ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐπεται καὶ ὁ παρατατικὸς (σημειουμένων ἐν παρενθέσει καὶ τῶν ἴδιαζουσῶν αὐτῷ καταλήξεων), ὅστις ἐν μόνῃ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ μορφῇ διὰ τῆς αὐτῆς προθέσεως αὐξηθεὶς ἀποτελεῖ τὸν ἀόριστον· οἱ λοιποὶ χρόνοι, ως εὔσχημάτιστοι κατὰ τοὺς τύπους τῆς Γραμματικῆς οὐκ ἐγράφησαν, ως ἐν λ. Τεορίῳ.

ΙΘ'. Ἐν τοῖς ρήμασιν, ὅσα διὰ δύω (ἢ καὶ τριῶν) προθέσεων αὐξάνουσι, μὴ παραλλαττούσης τῆς σημασίας αὐτῶν εἴτε διὰ τῆς μιᾶς αὐξηθῶσιν εἴτε διὰ τῆς ἄλλης, ἐσημειώθησαν παραλλήλως ἀμφότεραι αἱ προθέσεις, ως ἐν λ. Γηίβαιοις, ὥτε τρίῳ.

Κ'. Ἐν τισι τῶν διὰ τῆς προθέσεως βορρᾷ αὐξανομένων ρημάτων, ἐν οἷς συντέμνεται ἢ πρόθεσις ἐν τῇ αὐξήσει, οὐκ ἐγράφη αὕτη παρὰ τῷ ἐνεστῶτι κατὰ τὸ σύνηθες, ἀλλ' ἐσημειώθησαν ὀλοσχερεῖς οἱ ηὔξημένοι χρόνοι, ως ἐν λ. Ἀλγ.

ΚΑ'. Διθέντος ηὔξημένου τινὸς ἀορίστου ἢ μέλλοντος, ζητητέον πρῶτον ἐν τῷ Λεξικῷ ἐνεστῶτα ἀρχόμενον ἐκ τῆς αὐτῆς προθέσεως· ἐὰν δὲ τοιοῦτος μὴ εὑρεθῇ, τότε ἀφαιρετέον τὴν πρόθεσιν καὶ ζητητέον τὸν ἀπλοῦν ἐνεστῶτα· διθέντος λ. χ. τοῦ ἀορίστου βορράδοβαχει, ζητητέον τὸ ἀπλοῦν βάρδιοις.